

ให้ความรู้สึกที่บริสุทธิ์และเปี่ยมด้วยความรักปรากฏออกมาและกลับมามีชัยชนะเหนือศัตรูที่ยิ่งใหญ่, ความโกรธ

วันนี้ บัพดาตามีความยินดีที่ได้เห็นมิตรร่วมทางในวันเกิดของท่านและพร้อมทั้งมิตรร่วมทางในงานรับใช้ของท่าน วันนี้ ลูกทั้งหมดมีความสุขสนุกสนานเพลิดเพลินกับความสุขในวันเกิดทางจิตของบัพดาตา รวมทั้งความสุขในวันเกิดของมิตรร่วมทางของท่านด้วย เพราะเหตุใด? เพราะไม่มีใครสามารถมีวันเกิดทางจิตที่พิเศษสุดและน่ารักที่สุดได้ถึงขนาดนี้อีกแล้ว ลูกจะไม่เคยได้ยินมาก่อนว่าวันเกิดของพ่อเป็นวันเดียวกับวันเกิดของลูก วันนี้ลูกทุกคนกำลังเฉลิมฉลองวันเกิดทางจิตที่พิเศษและน่ารักไม่เหมือนใครซึ่งมีคุณค่าราวกับเพชร พร้อมกับสิ่งนี้ลูกทุกคนยังตระหนักถึงความพิเศษและความน่ารักของวันเกิดทางจิตนี้ด้วย ซึ่งพิเศษมากที่พระเจ้าผู้เป็นพ่อเองกำลังเฉลิมฉลองวันเกิดของลูกๆ ดวงวิญญาณสูงสุดกำลังเฉลิมฉลองวันเกิดของลูกดวงวิญญาณที่สูงส่ง เพียงเพื่อประโยชน์นี้ผู้คนมากมายในโลกกล่าวว่าผู้เดียวที่สร้างพวกเขาคือพระเจ้าดวงวิญญาณสูงสุด แต่พวกเขาก็ไม่รู้เรื่องนั้นและไม่ได้ดำเนินชีวิตอยู่ในจิตสำนึกนั้นด้วย ลูกทั้งหมดหลุดจากประสบการณ์ว่าลูกเป็นของสกุลของพระเจ้าและที่ลูกอยู่ในสกุลของบรรพบุรุษมา ดวงวิญญาณสูงสุดเฉลิมฉลองวันเกิดของลูกและลูกเฉลิมฉลองวันเกิดของพระเจ้า

วันนี้ลูกมาถึงที่นี่จากทุกหนแห่งเพื่ออะไร? เพื่อที่จะกล่าวคำทักทายกล่าวคำอวยพรและได้รับคำอวยพร ดังนั้นบัพดาตาขอแสดงความยินดีกับมิตรร่วมทางในวันเกิดของท่านเป็นพิเศษ ท่านแสดงความยินดีกับมิตรร่วมทางในงานรับใช้ของท่านด้วยเช่นกัน นอกจากการแสดงความยินดีกับลูกแล้ว บัพดาต่ายังมอบไข่มุกแห่งความรัก เพชร และเครื่องประดับชั้นเลิศอย่างมากมายให้กับลูกอีกด้วย ลูกเคยเห็นไข่มุกแห่งความรักแล้วใช่ไหม? ลูกรู้หรือไม่ว่าไข่มุกแห่งความรักคืออะไร? คนอื่นโปรยดอกไม้ โปรยทองคำ แต่บัพดาตากำลังโปรยปรายลูกทุกคนด้วยความรักอันสูงสุดด้วยไข่มุกแห่งความรักทางจิต บัพดาตาไม่ได้แสดงความยินดีกับลูกเพียงแค่นั้นเท่า แต่ท่านแสดงความยินดีกับลูกหลายล้านเท่าจากหัวใจ ลูกแสดงความยินดีจากหัวใจของลูกด้วยเช่นกัน สิ่งเหล่านี้มาถึงบัพดาตาเช่นกัน ดังนั้นวันนี้จึงเป็นวันแห่งการเฉลิมฉลองและเป็นวันสำหรับการกล่าวคำทักทายและอวยพรกันด้วยเช่นกัน ลูกจะทำอะไรเมื่อลูกเฉลิมฉลองบางสิ่งบางอย่าง? มีวงดนตรีเล่น ดังนั้นบัพดาตากำลังฟังวงดนตรี, ฮาร์โมนีเยม(เครื่องดนตรีชนิดหนึ่งคล้ายออแกน) และบทเพลงแห่งความสุขในจิตใจของลูก ผู้เลื่อมใสศรัทธายังคงร้องเรียกหาต่อไป ในขณะที่ลูกๆเองหลอมรวมอยู่ในความรักของพ่อ ลูกรู้วิธีที่จะหลอมรวมใช้หรือไม่? การหลอมรวมนี้เป็นสิ่งที่ทำให้ลูกกลับมาทัดเทียม

บัพดาตาไม่สามารถที่จะแยกลูกออกจากตัวท่านเองได้ ลูกๆก็ไม่ต้องการที่จะถูกแยกด้วยเช่นกัน แต่บางครั้งลูกบางคนก้าวออกไปเล็กน้อยจากเกมของมายา บัพดาตากล่าวว่า: พ่อเป็นผู้ค้ำจุนของลูก อย่างไรก็ตามลูกๆก็ซุกซนใช่ไหม? มายาทำให้พวกเขาซุกซน: ลูกไม่ได้เป็นเช่นนั้นจริงๆ แต่มายาทำให้ลูกกลายเป็นเช่นนั้น เธอทำให้ลูกก้าวออกไปจากการค้ำจุนนี้ทั้งหมดที่เป็นเช่นนั้น บัพดาตาก็กลายเป็นผู้ค้ำจุนของลูกและทำให้ลูกเข้ามาใกล้ซิดยิ่งขึ้น บัพดาตากำลังถามลูกทุกคนว่า: ลูกแต่ละคนต้องการอะไรในชีวิตของลูก? ลูกต่างชาติชอบสองสิ่งเป็นอย่างมาก เป็นคำพูดที่ลูกต่างชาติชอบ บอกบาบาว่าสองคำนั้นคืออะไร! (Companion มิตรร่วมทางชีวิตซึ่งหมายถึงบาบา และ company หมายถึงหมู่มิตรที่เป็นพี่น้อง B.K.) ลูกชอบทั้งสองคำนี้ หากลูกชอบสองคำนี้ยกมือข้างหนึ่ง! ผู้ที่มาจากบาร์ตชอบสองคำนี้ไหม? Companion เป็นสิ่งสำคัญและ company ก็เป็นสิ่งจำเป็นเช่นกัน ลูกไม่สามารถอยู่ได้โดยปราศจากCompanion และไม่สามารถจะอยู่ได้โดยปราศจาก company ดังนั้นลูกทั้งหมดได้พบใคร? ลูกได้พบ Companion ของลูกแล้วหรือยัง? พูด "ฮาจี" หรือ "นาจี"! (พูด ฮา จี) ลูกได้พบ company แล้วหรือยัง? (ฮา จี) ลูกเคยพบ company เช่นนั้น หรือ Companion เช่นนั้นตลอดทั้งวงจรหรือไม่? ลูกได้พบ Companion and company ในวงจรก่อนหน้านี้หรือไม่? ท่านเป็น Companion เช่นนั้นที่ท่านไม่เคยจะก้าวจากไป ไม่ว่าลูกจะซุกซนแค่ไหน ท่านก็ยังเป็นผู้ค้ำจุนของลูก ท่านยังเติมเต็มความปรารถนาของหัวใจของลูกและทำให้ลูกเต็มไปด้วยการบรรลุผลทั้งหมด มีการบรรลุผลโดยขาดหายไปหรือไม่? หัวใจของทุกคนพูดว่า"ใช่"จริงๆ หรือลูกเพียงแค่ว่า "ใช่" อย่างเป็นทางการหรือไม่? ลูกร้องเพลงว่า "เราได้มาซึ่งทุกสิ่งที่เราต้องการแล้ว" หรือว่าลูกยังคงต้องได้มาสิ่งนี้? ลูกได้มาซึ่งสิ่งนี้แล้วหรือยัง? ยังมีสิ่งใดอีกใหม่ที่ลูกยังต้องให้ได้มา? หรือลูกยังคงมีความปรารถนาหลงเหลืออยู่บ้างเล็กน้อย? ความปรารถนาทุกประการของลูกได้รับการเติมเต็มแล้วหรือยัง? ยังมีเหลืออยู่บ้างไหม? บัพดาตากล่าวว่าความปรารถนาบางอย่างยังคงมีอยู่ (ความปรารถนาที่จะเปิดเผยพ่อยังคงมีอยู่) เป็นความปรารถนา

ของพ่อที่ลูกทุกคนควรรู้ว่าพ่อได้มาแล้ว พ่อมาแล้วและลูกบางคนยังถูกทิ้งไว้! เหตุนี้เองความปรารถนาพิเศษของบัพดาดาคืออย่างน้อยลูกทุกคนควรได้รู้ว่าพ่อที่คงอยู่ตลอดไปซึ่งนิรันดร์ของพวกเขาได้มาแล้ว อย่างไรก็ตาม ลูกๆ มีความปรารถนาจากความรัก ความปรารถนาที่มีชีวิตจำกัดที่เหลือได้รับการเติมเต็มแล้ว แต่ความปรารถนาของพวกเขาที่มาจากความรักยังคงอยู่ ลูกแต่ละคนต้องการที่จะขึ้นมาบนเวที ลูกมีความปรารถนานี้ไหม? (เวลานี้บาบาเองก็มาหาทุกคนแล้ว) ความปรารถนาได้รับการเติมเต็มด้วยเช่นกันหรือไม่? ลูกเป็นดวงวิญญาณที่พอใจ ขอแสดงความยินดี! เพราะลูกทุกคนมีความรู้คิด ลูกเข้าใจดีว่าตามเวลาแล้วลูกต้องทำให้รูปของลูกเหมือนเดิม นี่คือเหตุผลว่าทำไมบัพดาดาจึงถูกผูกด้วยสายสัมพันธ์ของละครด้วยเช่นกันใช่หรือไม่? ดังนั้นลูกทุกคนตามเวลาแล้วมีความพอใจอยู่เสมอ และแปลงประกายราวกับเพชรพลอยแห่งความพอใจอยู่เสมอ เพราะเหตุใด? ลูกเองก็พูดว่า “เราได้มาซึ่งทุกสิ่งที่เราต้องการแล้ว” เหล่านี้เป็นคำพูดของประสบการณ์ครั้งแรกของพ่อบราห์มา ดังนั้นคำพูดของพ่อบราห์มาจึงเป็นคำพูดของบราห์มินทั้งหลาย ดังนั้นบัพดาดาจึงทำให้ลูกทุกคนทบทวน: อยู่ในความเป็นมิตรของพ่ออย่างสม่ำเสมอ พ่อได้ทำให้ลูกสัมผัสประสบการณ์กับความสัมพันธ์ทั้งหมดกับพ่อ ลูกยังพูดด้วยซ้ำว่าความสัมพันธ์ทั้งหมดของลูกมีกับพ่อผู้เดียวเท่านั้น ในเมื่อความสัมพันธ์ทั้งหมดของลูกอยู่กับท่าน แล้วทำไมลูกไม่ใช่แต่ละความสัมพันธ์ตามเวลาในงานของลูกเล่า? เมื่อลูกยังคงมีประสบการณ์ในทุกความสัมพันธ์ดังที่ลูกต้องการโดยขึ้นอยู่กับเวลาอย่างต่อเนื่องตลอดเวลาแล้ว ลูกจะมีมิตรร่วมทางและจะอยู่กับผู้ที่เป็นมิตรด้วยเช่นกัน จิตใจหรือสติปัญญาของลูกจะไม่ไปหามิตรอื่น ๆ ได้ บัพดาดากำลังยื่นข้อเสนอนี้ให้กับลูก เมื่อท่านเสนอทุกความสัมพันธ์ให้แก่ลูก จงชื่นชมยินดีกับความสุขของทุกความสัมพันธ์นี้ ใช้ความสัมพันธ์ทั้งหมดเหล่านี้ในงานของลูก

เมื่อบัพดาดาเห็นว่าลูกบางคนบางครั้งรู้สึกที่ตัวเองต้องอยู่คนเดียวหรือแห้งเหี่ยวเล็กน้อย ท่านรู้สึกเมตตาต่อพวกเขา เพราะเมื่อมีมิตรที่สูงส่งเป็นเพื่อนเช่นนี้ ทำไมลูกไม่ใช่มิตรนี้ในงานของลูก? แล้วลูกถามอะไร? "ทำไม? ทำไม?" บัพดาดาได้เคยบอกลูกแล้วว่า อย่าได้ถามว่า "ทำไม" เมื่อมีคำนี้ขึ้นมา "why(ทำไม)" มันเป็นคำในเชิงลบ ในขณะที่ "fly (โฉบบิน)" เป็นคำในเชิงบวก ดังนั้นอย่าได้ถามว่า "why? Why?" (ทำไม? ทำไม?) แต่จงจำคำว่า "fly(โฉบบิน)" แทน ทำให้พ่อเป็น Companion ของลูกและโฉบบิน ลูกจะสนุกกับตนเองเป็นอย่างมาก ใช้ท่านในทั้งสองรูปแบบ: Companion และ company ในทุกงานของลูกตลอดทั้งวัน ลูกจะได้พบ Companion เช่นนี้อีกครั้งหรือไม่? บัพดาดาแม้กระทั่งพูดว่า: ถ้าลูกเหนื่อยล้า – ไม่ว่าทางร่างกายหรือจิตใจ - Companion ของลูกก็พร้อมที่จะนวดลูกในทั้งสองทาง ท่านพร้อมเสมอที่จะให้ความบันเทิงแก่ลูก จึงไม่จำเป็นต้องมีความบันเทิงที่มีชีวิตจำกัดใดๆ ลูกรู้วิธีที่จะใช้ท่านในลักษณะนี้หรือไม่? หรือลูกคิดว่า “ท่านเป็นพ่อที่ยิ่งใหญ่ที่สุด ท่านเป็นครู และท่านเป็นสัทกูรู อย่างไรก็ตามท่านเป็นทุกความสัมพันธ์สำหรับลูก ลูกดับเบิลพอรินเนอร์เข้าใจไหม?

อ้อชะ ลูกทุกคนได้มาเพื่อเฉลิมฉลองวันเกิดใช่หรือไม่? ลูกต้องการที่จะเฉลิมฉลองวันเกิดใช่หรือไม่? อ้อชะ เมื่อใดก็ตามที่ลูกเฉลิมฉลองวันวันเกิด ลูกจะให้ของขวัญแก่คนนั้นใช่หรือไม่? หรือลูกไม่ให้ของขวัญ? ดังนั้นวันนี้ลูกทุกคนจึงได้มาเฉลิมฉลองวันเกิดของพ่อ ที่เรียกว่าชีพราตริ ดังนั้นลูกมาเพื่อเฉลิมฉลองวันเกิดของพ่อโดยเฉพาะ ลูกมาเพื่อเฉลิมฉลองวันเกิดใช่หรือไม่? วันนี้ลูกให้ของขวัญอะไรเป็นของขวัญวันเกิด? หรือลูกเพียงแค่จะจุดเทียนและตัดเค้ก? นี่คือวิธีที่ลูกจะเฉลิมฉลองไหม? วันนี้ลูกให้ของขวัญอะไร? หรือลูกจะให้ในวันพรุ่งนี้! ไม่ว่าลูกจะให้ของขวัญชิ้นเล็กหรือชิ้นใหญ่ ลูกก็จะให้ของขวัญใช่หรือไม่? แล้วลูกจะให้อะไร? ลูกกำลังคิดเกี่ยวกับสิ่งนี้ อ้อชะ ลูกต้องการที่จะให้ของขวัญไหม? ลูกพร้อมที่จะให้ของขวัญแล้วหรือยัง? ลูกจะให้ในสิ่งที่บัพดาดาขอ หรือลูกจะให้สิ่งที่ลูกต้องการ? ลูกจะทำอย่างไร? ลูกจะให้สิ่งที่บัพดาดาขอหรือลูกจะให้สิ่งที่ลูกต้องการจะให้? (เราจะให้สิ่งที่บัพดาดาขอ) ระวัง! ลูกจะต้องมีความกล้าหาญเล็กน้อย ลูกมีความกล้าหาญไหม? ลูกที่มาจากมฐุบันมีความกล้าหาญไหม? ลูกดับเบิลพอรินเนอร์มีความกล้าหาญไหม? ลูกเก่งมากในการยกมือขึ้น! อ้อชะ ชักดีและพันดาวาสมมีความกล้าหาญไหม? ชาวบารัตมีความกล้าหาญไหม? ดีมาก! พ่อรับคำท้าทายเหล่านี้ อ้อชะ บาบาคควรบอกลูกไหม? ลูกจะไม่บอกว่าลูกจะต้องคิดเกี่ยวกับสิ่งนี้ใช่หรือไม่? อย่าพูดว่า "ga, ga" กา กา (เมื่อเติมคำว่า "ga" เข้าไปในคำกริยา มันจะทำให้สิ่งนี้อยู่ในรูปอนาคตกาล (future tense) กล่าวคือเราจะคิดเกี่ยวกับสิ่งนี้ เราจะเห็นสิ่งนี้บางครั้งในอนาคต) บัพดาดาได้เห็นสิ่งหนึ่งในลูกส่วนใหญ่ ไม่ใช่ส่วนน้อย แต่เป็นส่วนใหญ่! บาบาเห็นอะไร? เมื่อใดก็ตามที่มีสถานการณ์มาอยู่เบื้องหน้าพวกเขา ส่วนใหญ่จะมีความโกรธประเภทที่สาม มีหนึ่ง สอง และสาม ร่องรอยของความโกรธประเภทที่สามปรากฏออกมาแม้ว่าพวกเขาจะไม่ต้องการก็ตาม บางคนมีสิ่งนี้ในรูปของความโกรธจัดที่รุนแรงมาก บางคนมีความโกรธในรูปของกำลัง และบางคนมีความโกรธประเภทที่สามในรูปของความขุ่นเคือง ลูกเข้าใจหรือไม่ว่าความขุ่นเคืองคืออะไร? นั่นก็เป็นรูปแบบหนึ่งของความโกรธเช่นกัน มันน้อยกว่าเล็กน้อย มันเป็นประเภทที่สาม ดังนั้นจึงน้อยกว่าเล็กน้อย ประเภทแรกมีพลังมาก ประเภทที่สองน้อยกว่านั้นเล็กน้อย แล้วทุกวันนี้ภาษาที่ลูกทุก

คนใช้ได้กลายเป็นภาษาที่สูงส่งมาก! ลูกพูดอะไรในทางที่สูงส่ง? เพราะสถานการณ์มันเป็นเช่นนั้นจึงมีความแรงบ้าง! ดังนั้นวันนี้บัพดาต้องการที่จะรับของขวัญนี้จากทุกคน อย่าว่าแต่ความโกรธเลย อย่าให้มันแม้แต่ร่องรอยของความโกรธ แม้แต่น้อย เพราะเหตุใด? เมื่อลูกรู้สึกโกรธ ลูกก็ก่อให้เกิดความเสียหายต่องานรับใช้ (disservice) เพราะความโกรธ จะแสดงออกมาระหว่างคนสองคนเสมอ มันไม่แสดงเมื่อลูกลอยคนเดียว มันแสดงระหว่างคนสองคนแล้วจึงมองเห็นได้ แม้ว่าจะมีร่องรอยของความไม่ชอบใครบางคนอยู่ในจิตใจของลูกเล็กน้อย แต่ก็จะมีพลังบางอย่างต่อดวงวิญญาณนั้นในจิตใจของลูกอย่างแน่นอน บัพดาไม่ชอบการก่อให้เกิดความเสียหายต่องานรับใช้ประเภทนี้ ดังนั้นอย่าปล่อยให้ร่องรอยของความโกรธประเภทใดปรากฏออกมาแม้แต่น้อย เช่นที่ลูกให้ความใส่ใจกับการถือพรหมจรรย์ ดังนั้นเป็นที่จดจำกันว่า ตัณหาราคะเป็นศัตรูที่ยิ่งใหญ่ฉันใด ความโกรธก็เป็นศัตรูที่ยิ่งใหญ่ฉันนั้นเช่นกัน มันไม่ปล่อยให้ความรู้สึกที่บริสุทธิ์และความรู้สึกของความรักของลูกปรากฏออกมา แล้วมันก็จะทำให้อารมณ์ของลูกไม่ดี ลูกจะก้าวออกไปจากดวงวิญญาณนั้น ลูกจะไม่ไปอยู่เบื้องหน้าดวงวิญญาณนั้นและก็จะไม่พูดกับดวงวิญญาณนั้น ลูกปฏิเสธสิ่งที่ดวงวิญญาณนั้นพูด ลูกไม่ปล่อยให้ดวงวิญญาณนั้นก้าวหน้า แม้กระทั่งผู้ที่อยู่ข้างนอกก็สามารถมองเห็นทั้งหมดนี้ และดังนั้นลูกอาจพูดว่า "วันนี้คนนั้นรู้สึกไม่ค่อยดีนัก มันไม่ได้เป็นอะไรจริงๆเลย" แล้วลูกสามารถให้ของขวัญวันเกิดนี้ได้ไหม? ผู้ที่ลูกรู้สึกว่าจะพยายาม ยกมือขึ้น! ลูกผู้ที่กำลังคิดจะให้ของขวัญนี้ ที่ลูกจะพยายาม ยกมือขึ้น! พระเจ้าพอใจกับหัวใจที่ซื่อสัตย์ มีใครบ้างไหม? ยืนขึ้น! (บราเธอร์และซิสเตอร์บางคนยืนขึ้น) ใช่แล้ว พระผู้เป็นเจ้าพอใจกับหัวใจที่ซื่อสัตย์อย่างแท้จริง พวกเขาจะพยายาม พวกเขา กำลังลุกขึ้นอย่างช้าๆ ขอแสดงความยินดีสำหรับการพูดความจริง! อัจชะ, บรรดาผู้ที่บอกว่าจะพยายาม ต้องใช้เวลาอันนานเท่าไรในการใช้เวลาพยายาม? เป็นการดีที่ลูกจะลองพยายามดู และลูกก็อาจจะทำเช่นนั้นได้ แต่ลูกต้องการเวลานานแค่ไหน? ลูกต้องการหนึ่งเดือนไหม? ลูกต้องการหกเดือนไหม? ลูกต้องการเวลาเท่าไร? ลูกจะยอมแพ้แล้วยกเลิกสิ่งนี้ไหม หรือลูกไม่มีเป้าหมายที่จะยกเลิกเลย? ลูกผู้ที่บอกว่าลูกจะพยายาม จงยืนขึ้นอีกครั้ง! ผู้ที่คิดว่าพวกเขาจะพยายามสักสองถึงสามเดือนแล้วจะปล่อยวางก็ยังไม่ลงได้ ลูกที่รู้สึกว่าคุณต้องใช้เวลาหกเดือน: ถึงแม้ว่าจะใช้เวลาหกเดือน ลูกก็ต้องลดมันลง อย่าหยุดที่จะให้ความใส่ใจกับสิ่งนี้ เพราะมันเป็นสิ่งที่จำเป็นที่สุด ความเสียหายต่องานรับใช้ (disservice) นี้มองเห็นได้ แม้ว่าลูกอาจจะไม่พูดอะไรเลย แต่มันก็ยังปรากฏให้เห็นบนใบหน้าของลูก ดังนั้นบัพดาจึงประพรหมลูกทุกคนที่รักษาคำหาญของลูกไว้ด้วยไข่มุกแห่งความรู้ ความรัก ความสุข และความสงบสุข อัจชะ

บัพดาขอมอบพรนี้เป็นของขวัญให้แก่ลูกทุกคนเป็นพิเศษเป็นการตอบแทน: เมื่อใดก็ตามที่ความโกรธแสดงออกมาเอง แม้จะไม่ได้ตั้งใจและขัดกับความปรารถนาของลูก เพียงแค่พูดถ้อยคำออกมาจากหัวใจของลูกว่า "บาบาที่แสนหวาน" ดังนั้นผู้ที่อยู่อย่างกล้าหาญจะได้รับความช่วยเหลือมากเป็นพิเศษจากพ่ออย่างแน่นอน พูดว่า "บาบาที่แสนหวาน" ไม่ใช่แค่ คำว่า "บาบา" เพียงอย่างเดียวเท่านั้น แต่พูดว่า "บาบาที่แสนหวาน" แล้วลูกจะได้รับความช่วยเหลือ ลูกจะได้รับสิ่งนี้แน่นอนเพราะลูกรักษาเป้าหมายไว้ โดยการรักษาเป้าหมายของลูก ลูกจะพัฒนาคุณสมบัติที่จำเป็นอย่างแน่นอน ลูกจะพัฒนาสิ่งเหล่านี้ใช่ไหม? ลูกขามธูบันทั้งหลาย ยกมือขึ้น! อัจชะ ลูกต้องทำสิ่งนี้ใช่ไหม? (ฮา จี) ขอแสดงความยินดีด้วย! ดีมาก! วันนี้บาบาจะให้โทลีแก่ลูกทั้งหมดจากมธูบันโดยเฉพาะ ลูกทำงานหนักมาก ลูกจะไม่ได้รับโทลีสำหรับการเป็นอิสระจากความโกรธ แต่โทลีสำหรับการที่ลูกทำงานหนัก ทุกคนจะคิดว่าเพราะลูกยกมือ ลูกจึงได้รับโทลี ลูกทำงานหนักมาก มธูบันเป็นตัวอย่งของการทำให้ทุกคนพอใจโดยผ่านงานรับใช้ที่พวกเขาได้รับ ดังนั้นวันนี้บาบาจะทำให้ปากของลูกหวานขึ้น ส่วนลูกที่เหลือทั้งหลายสามารถทำให้ปากของลูกหวานขึ้นได้เมื่อเห็นปากของพวกเขาหวานขึ้น ลูกจะมีความสุขมากใช่ไหม? ลูกทุกคนกำลังจัดโปรแกรม "The Culture of Peace" "วัฒนธรรมแห่งความสงบ" นี้ก็เป็นวัฒนธรรมอย่างหนึ่งของครอบครัวบราห์มินเช่นกัน มารยาทของสกุลบราห์มินเป็นวัฒนธรรมที่สำคัญที่สุด บัพดาเห็นว่าเมื่อดาดีให้ของขวัญ พวกเขาจะมีถุงผ้าหรือกระเป๋าผ้า(ที่ทำจากผ้ากระสอบหรือปอกระเจา) ที่เขียนไว้ว่า: พูดน้อย พูดค่อยๆ และพูดอ่อนหวาน! ดังนั้นในวันนี้บัพดาจึงให้ของขวัญนี้แก่ลูก ท่านจะไม่ให้ถุงผ้าหรือกระเป๋าผ้าแก่ลูก แต่ท่านจะให้สิ่งนี้ในรูปของพรเป็นของขวัญ ให้วัฒนธรรมบราห์มินเปิดเผยบนใบหน้าและในพฤติกรรมของบราห์มินทุกคน ลูกจะจัดโปรแกรมเหล่านั้นและให้คำบรรยาย แต่จำเป็นต้องมีมารยาทเหล่านั้นในตนเองก่อน ให้บราห์มินแต่ละคนมีการติดต่อกันสัมพันธ์กับผู้อื่นด้วยรอยยิ้ม อย่าให้เป็นเช่นนั้นที่มีพฤติกรรมประเภทหนึ่งกับคนหนึ่งและมีพฤติกรรมอีกประเภทหนึ่งกับคนอื่น อย่าละทิ้งวัฒนธรรมของลูกเมื่อลูกเห็นผู้อื่น ลืมสิ่งที่ผ่านมาในอดีต! แสดงชั้นสการของมารยาทใหม่ในชีวิตของลูก ลูกต้องแสดงให้พวกเขาเห็นในตอนนี้เป็นสิ่งที่ดีใช่ไหม? (ทุกคนพูดว่า "ดีแน่นอน")

นี่เป็นสิ่งที่ดีมากที่ดับเบิลเฟอร์เรนเนอร์ส่วนใหญ่พูดคำว่า "ฮาจี" ได้ดีมาก นี่เป็นสิ่งที่ดี การที่ชาวบราห์มพูดว่า "ฮาจี" ถือเป็นหนึ่งในกฎเกณฑ์ระเบียบวินัยของพวกเขา แค่พูดว่า "นาจี" กับมายาเท่านั้นเอง! พูด "ฮาจี ฮาจี" กับดวงวิญญาณ และ "นา

จี นาจี" กับมายา อัจชะ ลูกทุกคนเฉลิมฉลองวันเกิดใช่ไหม? ลูกได้เฉลิมฉลองวันเกิดและให้ของขวัญหรือไม่? ลูกยอมรับของขวัญแล้วหรือยัง? อัจชะ

อัจชะ นอกจากลูกทุกคนแล้ว ยังมีซุมนุ่มอื่นๆ อีกมากมายตามสถานที่ต่างๆ บางแห่งก็มีซุมนุ่มเล็กๆ และที่อื่นๆ ก็มีซุมนุ่มขนาดใหญ่ ทุกคนกำลังฟังและดู บัพาดาถามพวกเขาด้วยว่า: ลูกทุกคนได้ให้ของขวัญสำหรับวันนี้หรือไม่? พวกเขาทั้งหมดพูดว่า "ฮาจีบาบา" พวกเขาดี! แม้ว่าพวกเขาจะนั่งอยู่ห่างไกล ก็เหมือนราวกับว่าพวกเขากำลังนั่งอยู่เบื้องหน้าบาบา นักวิทยาศาสตร์มีความพยายามอย่างมาก พวกเขาใช้ความพยายามอย่างมากใช่ไหม? ดังนั้นบรรพบุรุษได้รับประโยชน์สูงสุดใช่ไหม? ด้วยเหตุนี้นับตั้งแต่ยุคบรรจบพบกันเริ่มขึ้น สิ่งอำนวยความสะดวกด้านวิทยาศาสตร์ก็เริ่มเพิ่มมากขึ้นเช่นกัน ในยุคทอง วิทยาศาสตร์จะรับใช้ลูกในรูปแบบที่เป็นเทพของลูก อย่างไรก็ตาม ในยุคบรรจบพบกัน ลูกบรรพบุรุษได้รับสิ่งอำนวยความสะดวกด้านวิทยาศาสตร์ครบครัน ในงานรับใช้เช่นกัน สิ่งประดิษฐ์ทางวิทยาศาสตร์เหล่านี้จะกลับมาร่วมมือกันอย่างไม่มีขีดจำกัดเพื่อการประกาศเกียรติคุณ ด้วยเหตุนี้ บัพาดาจึงแสดงความยินดีกับลูกๆ ที่เป็นเครื่องมือทางวิทยาศาสตร์สำหรับการทำงานหนักของพวกเขา

บัพาดาเห็นการ์ดที่สวยงามมากมายที่มายังมฐันจากแผ่นดินนี้และจากต่างประเทศ นอกจากนี้ยังมีจดหมายและข้อความแห่งความรักและความทรงจำระลึกถึงที่ส่งผ่านผู้อื่นอีกด้วย บัพาดามอบความรักและความระลึกถึงพวกเขาเป็นพิเศษ และยังแสดงความยินดีกับพวกเขาหลายต่อหลายหลายล้านเท่าด้วย ลูกทุกคนปรากฏตัวเบื้องหน้าสายตาของบัพาดา ลูกทุกคนเห็นแค่การ์ดเท่านั้น บัพาดาก็มองเห็นพวกเขาด้วยสายตาเช่นกัน พวกเขาส่งสิ่งเหล่านี้มาด้วยความรักอันมากมาย และบัพาดาก็ยอมรับพวกเขาด้วยความรักแบบเดียวกันนั้น หลายคนเขียนเกี่ยวกับสภาพของพวกเขาด้วย ดังนั้น บัพาดาจึงกล่าวว่า: โบายบินและทำให้ผู้อื่นโบายบิน! โดยการโบายบิน ทุกสิ่งจะถูกทิ้งไว้เบื้องล่าง และลูกสามารถคงอยู่อย่างสูงร่วมกับพ่อที่สูงที่สุดเหนือสิ่งใดได้ หยุดสักครู่แล้วปล่อยให้สต็อกของพลังและคุณธรรมของลูกปรากฏออกมา อัจชะ

ถึงดวงวิญญาณบรรพบุรุษที่สูงส่งทั้งหลายในทุกหนแห่ง ถึงผู้ที่อยู่ในความเป็นมิตรของพ่ออยู่เสมอ ถึงดวงวิญญาณผู้เปี่ยมด้วยความรัก ที่ทำให้พ่อเป็นมิตรร่วมทางของพวกเขา ถึงผู้ที่อยู่อย่างกลมรวมในมหาสมุทรแห่งคุณธรรมของพ่อ และผู้ที่ทัดเทียมกับพ่ออยู่เสมอ ถึงดวงวิญญาณที่สูงส่งของบัพาดา ถึงดวงวิญญาณเจ้าแห่งมหาสมุทร (สินธุ) ที่ใส่จุดพลุสตอป (บินดู) ในหนึ่งวินาทีอยู่เสมอ ด้วยความรัก ระลึกถึง และขอแสดงความยินดีอย่างมาก ขอแสดงความยินดี ขอแสดงความยินดีจากบัพาดา บัพาดากล่าวนมัสต์กับลูกแต่ละคนตลอดเวลา และในวันนี้เช่นกัน นมัสต์

พร: ขอให้ลูกเป็นผู้จัดความทุกข์และผู้ประทานความสุขและได้มาซึ่งการบรรลุผลทั้งหมดด้วยการมีสายตาดันตรงพลัง (ดริชตี) และมีทัศนคติของความบริสุทธิ์
ยาของวิทยาศาสตร์มีพลังชั่วคราวในการหยุดความเจ็บปวดและความทุกข์ทรมาน แต่พลังของความบริสุทธิ์นั้นคือพลังแห่งความเจ็บมีพลังแห่งพร สายตาดันตรงพลังและทัศนคติของความบริสุทธิ์ทำให้ลูกได้มาซึ่งการบรรลุผลตลอดเวลา เหตุนี้เองผู้คนจึงไปอยู่เบื้องหน้าภาพลักษณ์ที่ไม่มีชีวิตของลูกและร้องเรียกหาลูกและขอความเมตตา สิ่งนี้เป็นเพราะลูกได้กลายเป็นนายผู้จัดความทุกข์และผู้ประทานความสุขและมีความเห็นอกเห็นใจในรูปแบบที่มีชีวิตที่ลูกได้รับการกราบไหว้บูชาในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธา

คติพจน์: เมื่อคำนึงถึงเวลาอันใกล้เข้ามา ทาปาเซียที่แท้จริงและความพยายามทางจิตคือการวางเฉยอย่างไม่มีขีดจำกัด

*** โอม ชานตี ***

หมายเหตุ: วันนี้เป็นวันอาทิตย์ที่ 3 วันโยคะสากล โดยลูกบรรพบุรุษทุกคนจะนั่งสมาธิตั้งแต่เวลา 18.30 น. ถึง 19.30 น. มีความมั่นคงในสภาพของการเป็นนายผู้ประทาน ให้ทานพลังและพรทั้งหมดแก่ดวงวิญญาณทั้งหมดผ่านทางจิตใจของลูก และทำให้พวกเขาได้สัมผัสกับความเต็มเปี่ยม